

22189 *LLEI 42/2002, de 14 de novembre, de creació del Col·legi de Pràctics de Port. («BOE» 274, de 15-11-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La promulgació de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, ha suposat un canvi radical referent a l'estructura del practicatge, amb la configuració d'un servei portuari la titularitat del qual correspon a les autoritats portuàries, alhora que s'atribueixen competències a l'Administració marítima sobre la seva regulació per raons de seguretat marítima.

Els pràctics de port constitueixen en l'actualitat un conjunt de professionals amb suficients característiques d'identitat pròpia i interessos comuns les legítimes aspiracions d'agrupament corporatiu dels quals mereixen ser ateses per mitjà del curs legal corresponent. En aquest sentit, la Federació de Pràctics de Port d'Espanya ha sol·licitat la creació d'un Col·legi Oficial Nacional de Pràctics de Port adscrit al Ministeri de Foment.

D'altra banda, no falten raons d'interès públic que justifiquin la creació del Col·legi Oficial de Pràctics de Port, ja que pot coadjuvar molt eficaçment a la millor prestació del servei de practicatge i servir com a òrgan qualificat per participar en els procediments d'elaboració de normes susceptibles d'afectar aquest servei amb caràcter general.

En conseqüència, sembla pertinent crear un col·legi oficial d'àmbit nacional que, sense perjudici de les competències que tenen constitucionalment reconegudes les comunitats autònomes en aquesta matèria, atengui les finalitats anteriorment referides i ompli un buit llargament sentit en l'exercici de la professió.

Article 1.

Es crea el Col·legi Oficial Nacional de Pràctics de Port, que té personalitat jurídica i plena capacitat per complir les seves finalitats amb subjecció a la Llei.

Article 2.

1. El Col·legi Oficial Nacional de Pràctics de Port agrupa tots els professionals amb nomenament de pràctic expedit per les autoritats competents. Així mateix, integra els pràctics que estiguin en possessió del títol de pràctic de número de port i pràctic de port d'Espanya i tots els pràctics d'atracsadors atorgats en concessió.

2. Per exercir legalment la professió, és requisit indispensable estar incorporat al Col·legi i complir els requisits legals i estatutaris que exigeix la Llei de col·legis professionals i altra normativa que, com a pràctics professionals, els sigui aplicable.

Article 3.

El Col·legi Oficial Nacional de Pràctics de Port es relaciona amb l'Administració General de l'Estat a través del Ministeri de Foment i, en endavant, amb el que tingui atribuïdes les competències en la matèria.

El Ministeri té la capacitat de convocar el Col·legi Professional per participar en els consells o organismes consultius de l'Administració que consideri oportuns.

Disposició transitòria primera.

El ministre de Foment, a proposta de la Federació de Pràctics de Port d'Espanya, aprova els Estatuts provisionals del Col·legi, que regulen, de conformitat amb la Llei, els requisits per adquirir la condició de col·legiat que permeti participar en les eleccions dels òrgans de govern, el procediment i termini de convocatòria d'aquestes eleccions, així com la constitució dels òrgans de govern.

Disposició transitòria segona.

Constituïts els òrgans de govern col·legials, d'acord amb el que estableix la disposició precedent, aquells han de remetre al Ministeri de Foment, en el termini de sis mesos, els estatuts als quals es refereix la legislació vigent sobre col·legis professionals. El Ministeri ha de sotmetre a l'aprovació del Govern els esmentats estatuts. Aquesta aprovació deixa sense efecte els estatuts provisionals.

Disposició final primera.

Es faculta el ministre de Foment per dictar les disposicions necessàries per a l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 14 de novembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

22191 *REIAL DECRET 1163/2002, de 8 de novembre, pel qual es creen i es regulen les especialitats sanitàries per a químics, biòlegs i bioquímics. («BOE» 274, de 15-11-2002.)*

Els reials decrets 127/1984, d'11 de gener, i 2708/1982, de 15 d'octubre, sobre l'obtenció del títol de metge especialista i farmacèutic especialista, han suposat la consolidació d'un sistema de formació sanitària especialitzada, d'acord amb les exigències comunitàries i amb el nivell de formació que és exigible als que exerceixen la seva professió en àrees d'activitat directament relacionades amb el dret a la protecció de la salut, reconegut per l'article 43.1 de la nostra Constitució.

El caràcter multiprofessional de determinades especialitats, juntament amb noves situacions derivades de l'evolució del sistema sanitari i la seva adequació a les pautes que estableix la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, han determinat que, a partir de la dècada dels vuitanta, es possibilités que en les convocatòries anuals per a la selecció d'especialistes en formació hi

participessin llicenciats en química, biologia i bioquímica, als quals s'ha ofert la possibilitat d'adquirir una formació especialitzada, seguint els mateixos programes formatius que els establerts per a metges i farmacèutics, encara que aquesta no conduís a l'obtenció d'un títol oficial d'especialista.

L'experiència adquirida des que es va iniciar aquest procés ha estat positiva i aconsella la creació dels títols oficials d'aquestes especialitats sanitàries per als llicenciats universitaris abans esmentats, sense que aquest Reial decret, la finalitat del qual és crear nous títols d'especialista, impliqui cap incursió en les competències que corresponen a les comunitats autònomes per determinar la composició de les plantilles de les institucions sanitàries que integren els seus serveis de salut respectius.

No hi ha dubte dels beneficis que obté el sistema sanitari amb la configuració multiprofessional de les especialitats que regula aquest Reial decret, perquè, encara que el metge i, per tant, el metge especialista continui sent la figura central del sistema esmentat, la incorporació d'aquests nous especialistes possibilita la tasca interdisciplinària, n'eleva el nivell científic i tècnic, alhora que estimula l'enriquiment mutu de tots aquests, com a conseqüència de la seva diferent formació universitària de pregrau.

Aquesta disposició favorable cap a la creació de les especialitats sanitàries per a químics, biòlegs i bioquímics, que permet alhora regularitzar la situació dels qui han exercit professionalment en l'àmbit d'aquestes especialitats sanitàries sense un títol d'especialista, ha transcendit els àmbits sanitari i docent, i ha suscitat interès tant a les Corts Generals com als col·legis professionals corresponents. Pel que fa a això, el Senat, en una moció aprovada el 24 d'octubre de 2000, i el Congrés dels Diputats, en una Proposició no de llei aprovada el 28 de novembre de 2000, han instat el Govern perquè creï i reguli les especialitats sanitàries de químics, biòlegs i bioquímics, a través d'una norma amb rang de reial decret.

La disposició addicional setzena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i l'article 18.1 del Reial decret 778/1998, de 30 d'abril, pel qual es regula el tercer cicle d'estudis universitaris, l'obtenció i l'expedició del títol de doctor i altres estudis de postgrau, regulen els títols d'especialització per a graduats universitaris. Aquests preceptes, en relació amb el que preveuen els articles 40.10 i 104 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, constitueixen la base legal per a la creació dels títols d'especialista que regula aquest Reial decret, que s'obtidran pel procediment de residència, la qual cosa implica, entre altres coses, l'acreditació de places docents mitjançant criteris objectius, l'avaluació de coneixements i l'existència d'un vincle retribuït durant el període en què s'imparteixi el programa.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat escoltades les corporacions professionals corresponents, els consells nacionals d'especialitats mèdiques i especialitzacions farmacèutiques, el Consell d'Universitats i el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

En virtut d'això, a proposta de les ministres de Sanitat i Consum i d'Educació, Cultura i Esport, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 8 de novembre de 2002,

DISPOSO:

Article 1. Normes generals.

1. Es creen els títols oficials de químic especialista, biòleg especialista i bioquímic especialista en les espe-

cialitats sanitàries i per als llicenciats universitaris que s'esmenten a l'annex d'aquest Reial decret.

Aquests títols d'especialista són expedits pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, tenen caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional i són necessaris per utilitzar de manera expressa la denominació d'especialista i per ocupar llocs de treball amb aquesta denominació, en establiments o institucions públiques o privades.

2. El sistema de formació previ a l'obtenció dels títols d'especialista a què es refereix l'apartat anterior és el de residència en centres sanitaris, amb unitats docents acreditades per a la formació en l'especialitat de què es tracti.

3. L'accés a la formació, l'organització, supervisió i avaluació; l'acreditació de centres i unitats docents, i el procediment per a l'obtenció del títol d'especialista en les especialitats a les quals, d'acord amb la legislació vigent, també poden accedir els llicenciats en medicina, s'efectua, en el que no preveu aquest Reial decret, d'acord amb el que disposa el Reial decret 127/1984, d'11 de gener, pel qual es regula la formació mèdica especialitzada i l'obtenció del títol de metge especialista, i la normativa de desplegament, respecte a les especialitats mèdiques en què la formació s'imparteixi pel sistema de residència.

De la mateixa manera, a aquests efectes l'especialitat de radiofarmàcia s'ha d'atenir al que disposa el Reial decret 2708/1982, de 15 d'octubre, pel qual es regulen els estudis d'especialització i l'obtenció del títol de farmacèutic especialista, i la normativa de desplegament, per a les especialitzacions farmacèutiques en què la formació també s'imparteixi pel sistema de residència.

4. Els llicenciats en bioquímica poden accedir a places de formació sanitària especialitzada, convocades per a químics o per a biòlegs, segons l'opció elegida per cada llicenciat en bioquímica en el moment de presentar la seva sol·licitud per participar a la corresponent convocatòria anual de proves selectives per a l'accés a places de formació sanitària especialitzada. Aquesta opció ha de determinar l'exercici que ha de fer l'aspirant, i també les places i les especialitats a què poden accedir en cada convocatòria.

5. La formació s'ha d'adequar als programes oficials de cada especialitat, que han de ser periòdicament revisats, actualitzats i publicats en el «Butlletí Oficial de l'Estat», per al coneixement general.

Sense perjudici del que preveu la disposició addicional primera d'aquest Reial decret, el programa formatiu de cada una de les especialitats a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article ha de ser aprovat per la Secretaria d'Estat d'Educació i Universitats, a proposta de les comissions nacionals corresponents i amb l'informe previ de la Subsecretaria de Sanitat i Consum.

En el programa de cada especialitat, que és comú per a tots els llicenciats que el puguin cursar, s'ha de determinar la durada del període de formació, que no pot ser inferior, si s'escau, al que estableixin les normes de la Unió Europea per a l'especialitat de què es tracti.

Article 2. Comissions nacionals.

1. Es creen, com a òrgans consultius dels ministeris d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum, adscrits a la Subsecretaria d'aquest últim, les comissions nacionals següents:

- Comissió Nacional de l'Especialitat d'Anàlisi Clíniques per a Químics, Biòlegs i Bioquímics.
- Comissió Nacional de l'Especialitat de Bioquímica Clínica per a Químics, Biòlegs i Bioquímics.
- Comissió Nacional de l'Especialitat de Microbiologia i Parasitologia per a Químics, Biòlegs i Bioquímics.

d) Comissió Nacional de l'Especialitat de Radiofarmàcia per a Químics, Biòlegs i Bioquímics.

e) Comissió Nacional de l'Especialitat d'Immunologia per a Biòlegs i Bioquímics.

La creació de les comissions nacionals que s'esmenten en aquest apartat s'entén sens perjudici de les que preveuen l'article 11 del Reial decret 2708/1982, de 15 d'octubre, i l'article 13 del Reial decret 127/1984, d'11 de gener.

2. Les comissions nacionals abans esmentades es regeixen, amb les peculiaritats que preveu aquest Reial decret, pel que disposa sobre òrgans col·legiats el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Cada comissió nacional ha d'escollir, entre els seus membres, el president i el secretari. El vot del president té caràcter decisiu en cas d'empat.

4. Els vocals de les comissions nacionals han de ser renovats o ratificats en les vocalies corresponents, quan així ho acordi l'organisme o l'entitat que els va proposar i, en tot cas, quan hagin transcorregut quatre anys des de la designació.

No obstant això, els vocals representants dels residents s'han de renovar cada dos anys.

5. El Ministeri de Sanitat i Consum, a través de la seva Subsecretaria, ha de donar el suport administratiu necessari per al funcionament correcte de les comissions que preveu aquest article.

Article 3. *Composició de les comissions nacionals.*

1. Els membres de cada una de les comissions nacionals que s'esmenten a l'article 2.1, paràgrafs a), b), c) i d), són designats pel subsecretari de Sanitat i Consum, segons la composició següent:

a) Tres vocals, a proposta del secretari d'Estat d'Educació i Universitats del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, entre catedràtics, professors titulars d'universitat o professors associats a la universitat, adscrits a departaments universitaris on s'imparteixin les llicenciatures de química, biologia i bioquímica, que siguin llicenciats en alguna d'aquestes titulacions i estiguin en possessió del títol d'especialista corresponent, i que exerceixin la seva activitat docent en l'àrea de coneixement corresponent a l'especialitat de què es tracti.

b) Tres vocals, designats directament pel subsecretari de Sanitat i Consum entre llicenciats en química, biologia i bioquímica que tinguin el títol d'especialista corresponent i prestin serveis en institucions sanitàries acreditades per a la docència.

c) Dos vocals, llicenciats en química, biologia o bioquímica, que tinguin el títol d'especialista corresponent, proposats per les entitats i societats científiques constituïdes legalment amb caràcter estatal, l'àmbit d'actuació de les quals estigui relacionat amb l'especialitat de què es tracti.

d) Dos vocals, en representació dels químics, biòlegs i bioquímics residents de l'especialitat corresponent, elegits per ells mateixos, que estiguin, com a mínim, en el segon any de formació.

e) Dos vocals, llicenciats en química, biologia o bioquímica, que tinguin el títol d'especialista corresponent, proposats, respectivament, pels consells generals de col·legis oficials de químics i biòlegs.

2. Els membres de la Comissió d'Immunologia, que s'esmenta a l'article 2.1.e), són designats pel subsecretari de Sanitat i Consum, segons la composició següent:

a) Tres vocals, a proposta del secretari d'Estat d'Educació i Universitats del Ministeri d'Educació, Cultura

i Esport, entre catedràtics, professors titulars d'universitat o professors associats a la universitat, adscrits a departaments universitaris on s'imparteixin les llicenciatures de biologia i bioquímica, que siguin llicenciats en alguna d'aquestes titulacions i estiguin en possessió del corresponent títol d'especialista en immunologia, i que exerceixin la seva activitat docent en l'àrea de coneixement corresponent a l'especialitat de què es tracti.

b) Tres vocals, designats directament pel subsecretari de Sanitat i Consum, entre llicenciats en biologia o bioquímica, que tinguin el corresponent títol d'especialista en immunologia i prestin serveis en institucions sanitàries acreditades per a la docència.

c) Un vocal, llicenciat en biologia o bioquímica, que tingui el corresponent títol d'especialista en immunologia, proposat per les entitats i societats científiques constituïdes legalment amb caràcter estatal l'àmbit d'actuació de les quals estigui relacionat amb l'especialitat d'immunologia.

d) Dos vocals, en representació dels biòlegs i bioquímics residents de l'especialitat d'immunologia, elegits per ells mateixos, que estiguin, com a mínim, en el segon any de formació.

e) Un vocal, llicenciat en biologia o bioquímica, que tingui el títol d'especialista en immunologia, proposat pel Consell General de Col·legis Oficials de Biòlegs.

Article 4. *Funcions de les comissions.*

Correspon a les comissions nacionals que preveu aquest Reial decret:

a) Proposar els programes corresponents per a la formació en cada especialitat i elevar-los a informe de la Subsecretaria de Sanitat i Consum, per a la seva aprovació posterior per la Secretaria d'Estat d'Educació i Universitats del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

b) Informar els requisits generals que han de complir les unitats docents per ser acreditades en l'especialitat de què es tracti, i també els expedients d'acreditació i, si s'escau, desacreditació de cada una d'aquestes, per a la qual cosa s'han de tenir en compte les característiques organitzatives dels serveis sanitaris de les diferents comunitats autònomes.

c) Informar l'oferta anual de places en formació de l'especialitat i titulació que correspongui en cada cas, que s'ha d'incloure en les convocatòries anuals de proves selectives per a l'accés a les places esmentades.

d) Determinar, en els termes que preveu l'Ordre de 22 de juny de 1995, per la qual es regulen les comissions de docència i els sistemes d'avaluació de metges i farmacèutics especialistes, la qualificació final del període de formació.

e) Proposar al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport la concessió del títol d'especialista, a la vista de l'avaluació del període de residència.

f) Informar, a petició de la Secretaria d'Estat d'Educació i Universitats, sobre els canvis d'especialitat en els casos excepcionals en què hi hagi una petició fonamentada. Aquests canvis només es poden produir en l'àmbit de les especialitats a les quals pot accedir cada titulació, segons el que preveu l'annex d'aquest Reial decret.

g) Exercir les funcions que preveu aquest Reial decret en relació amb les sol·licituds que es formulin per a la concessió del títol d'especialista corresponent, a l'empara del que preveuen les disposicions transitòries segona, tercera, quarta i cinquena.

h) Informar els projectes de disposicions de caràcter general que s'elaborin en matèria de la seva competència específica, especialment els relatius a l'establiment, canvi de denominació o supressió d'especialitats; a la creació, dins d'aquestes, d'àrees de capacitació específica, i a

l'organització, desenvolupament i avaluació de la formació especialitzada.

i) Col·laborar, mitjançant informes, propostes i assistència tècnica, amb els ministeris de Sanitat i Consum i d'Educació, Cultura i Esport, i altres organismes i institucions interessats en el desenvolupament i la consolidació de la formació especialitzada en l'àmbit sanitari, especialment en els camps de les innovacions metodològiques i d'investigació.

j) Proposar als ministeris de Sanitat i Consum i d'Educació, Cultura i Esport la realització d'auditories als diferents centres i unitats acreditades per a la formació de l'especialitat de què es tracti.

Article 5. *Fitxers automatitzats.*

Les qüestions relatives al període formatiu i expedició dels títols oficials d'especialista que regula aquest Reial decret s'han d'incorporar en els fitxers automatitzats següents:

a) Les dades sobre l'accés i el període formatiu del personal que obtingui plaça en formació de l'especialitat de què es tracti pel procediment que preveu l'article 1 d'aquest Reial decret s'han d'incorporar al fitxer de residents i al fitxer de proves selectives, en els termes que preveu l'Ordre de 3 d'octubre de 1997 («Butlletí Oficial de l'Estat» del 13), per la qual es modifica l'Ordre de 21 de juliol de 1994, reguladora dels fitxers amb dades de caràcter personal gestionades pel Ministeri de Sanitat i Consum.

b) Les dades relatives a la concessió del títol oficial de l'especialitat de què es tracti, a l'empara del que preveu aquest Reial decret, s'han d'incorporar al fitxer automatitzat d'especialitats en ciències de la salut, que preveu l'annex II de l'Ordre ECD/2063/2002, d'1 d'agost («Butlletí Oficial de l'Estat» del 13), per la qual es regulen els fitxers automatitzats amb dades de caràcter personal del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i els seus organismes autònoms.

c) Les inscripcions corresponents als títols expedits s'han d'incorporar al fitxer automatitzat de títols de l'annex I de l'esmentada Ordre de 26 de juliol de 1994.

Disposició addicional primera. *Coordinació d'actuacions entre les diferents comissions nacionals de la mateixa especialitat.*

Quan els estudis de l'especialitat siguin comuns per a diverses llicenciatures i hi hagi més d'una comissió nacional per a cada una d'aquestes, les comissions esmentades han de fer, conjuntament, les propostes corresponents a l'exercici de les competències comunes que tinguin atribuïdes com a pròpies; a aquest efecte, han de fer els contactes, les reunions o els grups de treball que siguin necessaris a fi que les administracions educativa i sanitària puguin adoptar les resolucions pertinents.

Els ministeris d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum han d'adoptar les mesures que considerin pertinents per aconseguir propostes consensuades per les comissions nacionals implicades, i correspon als departaments ministerials esmentats, en cas que no s'arribi a un acord, la resolució definitiva sobre la proposta de què es tracti.

Disposició addicional segona. *Sistema formatiu de l'especialitat de radiofarmàcia per a farmacèutics.*

Es modifica l'article 3 del Reial decret 2708/1982, de 15 d'octubre, pel qual es regula l'obtenció del títol de farmacèutic especialista, i es trasllada l'especialitat

de radiofarmàcia al grup primer, d'especialitzacions que requereixen bàsicament formació hospitalària. Els especialistes en radiofarmàcia s'han de formar, en tot cas, pel sistema de residència a què es refereix l'article 5.1.1r del Reial decret esmentat.

La durada i altres característiques del període formatiu d'aquesta especialitat s'han d'atènyer al que disposa el programa oficial d'especialitat, que s'aprova segons el que preveu l'article 1.5 d'aquest Reial decret.

Disposició addicional tercera. *Títols estrangers.*

L'homologació o el reconeixement de títols estrangers per algun dels títols d'especialista que regula aquest Reial decret l'efectua el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport. El procediment s'ha d'atènyer, amb les adaptacions necessàries, al que preveu l'Ordre de 14 d'octubre de 1991 («Butlletí Oficial de l'Estat» del 23), modificada per l'Ordre de 16 d'octubre de 1996 («Butlletí Oficial de l'Estat» del 19), i, si s'escau, al que prevegin les directives comunitàries que siguin aplicables.

Disposició addicional quarta. *Normativa aplicable al personal estatutari.*

De conformitat amb el que preveu la disposició addicional tretzena de la Llei 30/1999, de 5 d'octubre, de selecció i provisió de places de personal estatutari dels serveis de salut, el personal estatutari que, estant en possessió d'un títol oficial d'especialista dels que regula aquest Reial decret, presti servei en institucions sanitàries de la Seguretat Social en llocs de treball per als quals es requereixin els títols esmentats, està inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'Estatut Jurídic de Personal Mèdic de la Seguretat Social, al qual s'accedeix pel procediment establert per als facultatius especialistes.

Disposició transitòria primera. *Accés directe al títol d'especialista pels que hagin obtingut una plaça formativa en convocatòries de proves nacionals de caràcter selectiu anteriors a aquest Reial decret.*

1. Poden sol·licitar, davant el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, la concessió del títol d'especialista corresponent pel sistema que preveu l'article 1.2 d'aquest Reial decret els llicenciats en química, biologia i bioquímica, o posseïdors de títols homologats o declarats equivalents a aquells, que a l'entrada en vigor d'aquesta norma hagin conclòs la seva formació pel sistema de residència, havent estat avaluats positivament i figurin inscrits en el Registre nacional d'especialistes en formació, pel fet d'haver obtingut una plaça formativa mitjançant convocatòria nacional de prova selectiva, publicada per ordre de l'autoritat competent en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Així mateix, els llicenciats en química, biologia i bioquímica, o els que tinguin títols homologats o declarats equivalents a aquells, que a l'entrada en vigor d'aquesta norma estiguin cursant els seus períodes formatius com a residents, pel fet d'haver obtingut una plaça mitjançant convocatòria nacional de prova selectiva, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» per ordre del ministre de la Presidència, poden obtenir el títol d'especialista corresponent pel sistema que preveu l'article 1.2 d'aquest Reial decret, una vegada conclòs els seus períodes de residència, amb avaluació positiva.

3. A fi que el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport procedeixi, si s'escau, a la concessió del títol d'especialista corresponent, el Ministeri de Sanitat i Consum, després de fer les comprovacions pertinents, ha de traslladar a aquest departament ministerial les dades que constin en el Registre d'especialistes en formació, relatives als que estiguin afectats pel que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquesta disposició transitòria.

Disposició transitòria segona. *Vies transitòries d'accés al títol d'especialista per al personal vinculat a institucions sanitàries.*

1. Poden sol·licitar que els sigui concedit un dels títols d'especialista que s'esmenten a l'annex d'aquest Reial decret els llicenciats en química, biologia i bioquímica, o els que tinguin títols homologats o declarats equivalents a aquells que, mitjançant nomenament administratiu o contracte laboral, ocupin en institucions sanitàries del Sistema Nacional de Salut o concertades amb aquest, llocs de treball o places que requereixin els coneixements previstos en el programa formatiu de l'especialitat que se sol·liciti.

A aquests efectes, els ministeris d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum, escoltades les comissions nacionals afectades, han d'habilitar el termini de presentació de sol·licituds i el procediment de tramitació d'aquestes, en el qual s'ha de tenir en compte el que preveuen els apartats següents d'aquesta disposició transitòria.

2. L'acompliment dels llocs de treball, amb el contingut funcional que s'esmenta a l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria, s'ha d'haver fet durant un període no inferior al de la durada del programa formatiu de l'especialitat corresponent, dins dels vuit anys anteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

No obstant això, els que no compleixin la totalitat del període assenyalat en el paràgraf anterior el poden completar després de la vigència d'aquest Reial decret, sempre que l'acompliment dels llocs de treball corresponents s'hagi iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquest.

3. Les sol·licituds han de ser examinades per la comissió nacional corresponent, que ha de formular una de les propostes següents:

a) Concessió del títol d'especialista. Per adoptar aquesta proposta és necessari que l'interessat hagi acreditat l'experiència professional que s'esmenta a l'apartat 2 d'aquesta disposició transitòria, i que la comissió nacional consideri, a la vista del seu historial professional, que la seva formació és anàloga a l'exigida pel programa formatiu de l'especialitat corresponent.

b) Seguiment en una unitat acreditada per a la docència d'un programa formatiu complementari. Per adoptar aquesta proposta, cal que l'interessat hagi acreditat una experiència professional no inferior a la durada del programa formatiu de l'especialitat de què es tracti i que la comissió nacional consideri que les manques de la seva formació es poden suplir amb un programa específic, que, una vegada conclòs, ha de ser avaluat per l'esmentada comissió, que només ha de proposar la concessió del títol d'especialista si la seva avaluació ha estat favorable.

El programa específic de formació, la durada del qual no pot ser superior a sis mesos, no és objecte de retribució i s'ha de planificar de manera que, en la mesura que sigui possible, causi la mínima interferència en l'activitat professional ordinària de l'interessat.

c) Desestimació de la sol·licitud. S'adopta aquesta proposta quan, a judici de la comissió nacional, la formació i l'experiència acreditades per l'interessat no compleixin el període que estableix l'apartat 2 d'aquesta disposició transitòria, o, quan complint el període esmentat, tinguin deficiències qualitatives en la formació no susceptibles de ser completades mitjançant el programa formatiu complementari a què es refereix l'anterior paràgraf b).

Disposició transitòria tercera. *Vies transitòries d'accés al títol d'especialista per als qui estiguin col·legiats per a l'exercici professional.*

1. Poden sol·licitar la concessió d'un dels títols d'especialista que s'esmenten a l'annex d'aquest Reial decret

els llicenciats en química, biologia i bioquímica, o els que tinguin títols homologats o declarats equivalents a aquells que, mitjançant una certificació expedida pel col·legi oficial que correspongui, acreditin haver exercit les activitats pròpies de l'especialitat que se sol·liciti, en els termes que preveu l'apartat següent.

A aquests efectes, els col·legis professionals han de demanar als seus col·legiats tots els documents i els mitjans de prova que siguin necessaris per determinar que l'exercici professional exigít es correspon amb les activitats pròpies de l'especialitat de què es tracti.

Els ministeris d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum, escoltades les comissions nacionals afectades, han d'habilitar el termini de presentació de sol·licituds i el procediment de tramitació de les sol·licituds, en què s'ha de tenir en compte el que preveuen els apartats següents d'aquesta disposició transitòria.

2. El període de temps d'exercici professional que s'esmenta a l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria ha de ser, en tot cas, superior al 150 per 100 del fixat en el programa formatiu de l'especialitat corresponent, dins dels vuit anys anteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

No obstant això, els que no compleixin tot el període que assenyalava el paràgraf anterior el poden completar després que entri en vigor aquest Reial decret, sempre que l'exercici professional s'hagi iniciat abans de l'entrada en vigor del Reial decret esmentat.

3. Les sol·licituds han de ser examinades per la comissió nacional corresponent, que ha de formular alguna de les propostes següents:

a) Concessió del títol d'especialista. Per adoptar aquesta proposta cal que l'interessat hagi acreditat l'exercici professional que s'esmenta a l'apartat 2 i que la comissió nacional, a la vista de l'historial professional de l'interessat degudament documentat, consideri que la seva formació és anàloga a l'exigida pel programa de l'especialitat corresponent.

b) Superació de les proves que determinin els ministeris d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum, escoltada la comissió nacional de l'especialitat de què es tracti, que han de versar sobre els continguts teòricopràctics del programa formatiu corresponent. Per adoptar aquesta proposta cal que el sol·licitant hagi acreditat l'experiència professional que s'esmenta a l'apartat 2 i que la comissió consideri, a la vista de l'historial professional de l'interessat, degudament documentat, que la seva formació no s'adequa, de manera satisfactòria, a l'exigida pel programa de l'especialitat.

Cada aspirant pot concórrer a una sola convocatòria de les proves esmentades.

c) Desestimació de la sol·licitud. S'ha d'adoptar aquesta proposta quan, a judici de la comissió nacional corresponent, la formació i l'exercici professional acreditats per l'interessat no compleixin el període que estableix l'apartat 2 d'aquesta disposició transitòria, o quan, complint el període esmentat, tinguin deficiències qualitatives a la formació no susceptibles de ser esmenades mitjançant la superació de les proves que s'esmenten al paràgraf b) anterior.

Disposició transitòria quarta. *Vies transitòries d'accés al títol d'especialista per al personal docent.*

Poden sol·licitar la concessió del corresponent títol d'especialista els llicenciats en química, biologia i bioquímica o els que tinguin títols homologats o declarats equivalents a aquells que pertanyin als cossos de catedràtics o professors titulars d'universitat, o que siguin professors associats a la universitat, l'exercici docent i investigador dels quals, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, es correspongui amb àrees de coneixement

directament relacionades amb els continguts propis de l'especialitat de què es tracti, i acreditin activitat assistencial i docent, durant un temps no inferior a la durada del programa formatiu de l'especialitat que se sol·liciti, en els vuit anys anteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

No obstant això, els que no compleixin tot el període d'activitat docent i assistencial que assenyala el paràgraf anterior el poden completar després de la vigència d'aquest Reial decret, sempre que l'activitat s'hagi iniciat abans de l'entrada en vigor del Reial decret.

Per donar compliment al que preveu aquesta disposició transitòria, els ministeris d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum, escoltades les comissions nacionals afectades, han d'habilitar el termini de presentació de sol·licituds i el procediment per a la tramitació de les sol·licituds.

Disposició transitòria cinquena. *Nombre d'especialitats sanitàries que poden ser sol·licitades.*

En aplicació del que preveuen les disposicions transitòries segona, tercera i quarta d'aquest Reial decret, cada interessat només pot sol·licitar l'expedició d'un únic títol d'especialista, amb independència que la sol·licitud corresponent es cursi a l'empared d'una o diverses de les disposicions esmentades.

Disposició transitòria sisena. *Normes relatives al funcionament inicial de les comissions nacionals que es creïn.*

1. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, amb l'informe previ del Ministeri de Sanitat i Consum, i escoltades les organitzacions col·legials afectades i societats científiques que s'esmenten en l'article 3, ha de concedir el títol d'especialista corresponent als vocals esmentats en els paràgrafs a), b), c) i e) dels apartats 1 i 2 de l'article 3, que siguin designats per al primer mandat de la comissió nacional corresponent, sempre que aquesta designació recaigui en persones de prestigi reconegut i una experiència professional d'almenys cinc anys en hospitals i serveis acreditats per a la docència de l'especialitat de què es tracti.

2. Amb la finalitat que la renovació de les comissions nacionals de nova creació es produeixi de manera escalonada, la durada del primer mandat es redueix a dos anys per als vocals següents que s'esmenten a l'article 3: dos vocals dels inclosos al paràgraf a) dels apartats 1 i 2, i dos vocals dels inclosos al paràgraf b) dels apartats esmentats.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret s'aprova en ús de les competències que atribueix en exclusiva a l'Estat l'article 149.1.30a de la Constitució per regular les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols professionals, i d'acord amb les que la disposició addicional setena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, assigna al Govern per a la creació, canvi de denominació i supressió de les especialitats sanitàries i per a la determinació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació dels títols corresponents.

Disposició final segona. *Supervisió de la qualitat de la formació postgraduada.*

Els ministeris d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum i les comunitats autònomes han de vetllar, en l'àmbit de les seves competències respectives, per la qualitat de la formació especialitzada impartida i el desplegament d'aquesta, d'acord amb el que estableix aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Facultat de desplegament.*

S'autoritza als ministres de Sanitat i Consum i d'Educació, Cultura i Esport per dictar conjuntament les disposicions necessàries per a l'aplicació del que preveu aquest Reial decret.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 de novembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

1. Els que estiguin en possessió del títol de llicenciat en química o d'algun dels títols universitaris espanyols legalment homologats o declarats equivalents a aquest, o els que hagin obtingut del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, d'acord amb la legislació aplicable, el reconeixement o l'homologació d'un títol estranger equivalent a aquest, poden accedir a les especialitats següents:

- Anàlisi clíniques.
- Bioquímica clínica.
- Microbiologia i parasitologia.
- Radiofarmàcia.

2. Els que estiguin en possessió del títol de llicenciat en biologia o d'algun dels títols universitaris espanyols legalment homologats o declarats equivalents a aquest, o els que hagin obtingut del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, d'acord amb la legislació aplicable, el reconeixement o l'homologació d'un títol estranger equivalent a aquest, poden accedir a les especialitats següents:

- Anàlisi clíniques.
- Bioquímica clínica.
- Immunologia.
- Microbiologia i parasitologia.
- Radiofarmàcia.

3. Els que estiguin en possessió del títol de llicenciat en bioquímica, o els que hagin obtingut del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, d'acord amb la legislació aplicable, el reconeixement o l'homologació d'un títol estranger equivalent a aquest, poden accedir a les especialitats que s'esmenten en els dos apartats anteriors d'aquest annex.

22192 REIAL DECRET 1164/2002, de 8 de novembre, pel qual es regula la conservació del patrimoni documental amb valor històric, el control de l'eliminació d'altres documents de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, i la conservació de documents administratius en suport diferent a l'original. («BOE» 274, de 15-11-2002.)

La Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, regula en el Títol VII, capítol I, les qüestions relatives a la conservació del patrimoni documental com a part integrant del patrimoni històric espanyol. A l'arti-